

imellem Andre end dem, Loven betegner som Dvaffalvere, og dem — thi der er flere af den Art. —, som ere privilegerede Dvaffalvere, deels fordi deres Kundskaber ikke række til, og deels fordi de ved et slet Leynet ere forfaldne til en saadan Tilstand, at de ikke paa nogen Maade kunne nyde Tillid som Læger. Dette Spørgsmaal, og det er Hovedspørgsmaalet, kan forhandles uden Mellemkomst af nogen Læge. Jeg troer ikke, at dette Forslag, selv om det bliver fremmet, vil blive til Lov, men jeg troer, at en bedre Lov om denne Sag vil ligge meget nærmere, naar dette Forslag bliver fremmet, og vi altsaa faae denne Sag til rigtig Drøftelse heri Salen. Det er ikke paa det nærværende Standpunkt, at vi skulde drøfte den, og jeg kan altsaa ikke gaae nærmere ind paa den, uden at overskride de Grændser, som her ikke bør overskrives, men jeg troer at have sagt nok, forat overbevise selv de, som ere meget stærkt imod Forslaget, om, at de kunne lade det gaae et Skridt videre.

Nørgaard: Jeg skal ikke gaae ind paa, hvorvidt dette Lovforslag er af den Bessaffenhed, at det absolut bør fremmes til Lov, det vil jeg overlade til mere Sagkyndige at bedømme; men, naar den ærede Rigsdagsmand for Thisted Amts 2den Valgkreds (Schack) har bemærket som den væsentligste Grund imod Forslaget, at man skulde vente, indtil Regjeringen fremkom med et Lovforslag, som var fremkaldt ved en af Lægerne afgiven Erklæring desangaaende, da mener jeg rigtig nok, at man kunde komme til at vente meget længe, inden Lægerne kom frem med et saadant Lovforslag. Forøvrigt skal jeg ikke indlade mig paa at forsvare Lovforslagets Indhold, men blot tillade mig at yttre, at der vist paa mange Steder i Landet findes Dvaffalvere med den Indsigt og Dygtighed, at de burde have Tilladelse til at udøve Lægepraxis uden at blive straffede, da Facta vel ved flere forskjellige Leiligheder have godtgjort, at de besidde en Dygtighed, der kunde gjøre Fordring paa et saadant Privilegium, som under deres Lægepraxis kunde besytte dem for Ansvar eller Straf. I detmindste gives der Noget, som burde have denne Tilladelse.

Schack: Jeg troer, at det er et uved-

kommende Moment, om der eet eller andet Sted skulde findes Personer, der factiff kunde fortjene den Begunstigelse, som det er Regjeringen mueligt at indrømme i denne Retning; det er Spørgsmaalet, om hvorvidt Administrationen udfører sin Pligt eller ikke, og altsaa Noget, som jeg ikke skal indlade mig paa; derimod skal jeg tillade mig med et Par Ord at imødegaae den, som det forekommer mig, urigtige Betragtning, hvorfra den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) gif ud, naar han nemlig meente, at vi skulde fremme nærværende Sag, for der ved at opfordre Regjeringen til at fremkomme med et Lovforslag. Jeg troer ikke, at dette er den rette Maade til at faae Regjeringen til at fremkomme med et Lovforslag. Har man en saadan Hensigt, maa man helst søge at opnaae den ved at stille en Interpellation til Regjeringen, hvorved man bestemt opfordrer den til at foretage det Skridt, man ønsker. Hensigten med at fremlægge et Lovforslag maa derimod være, at faae det til at blive Lov. Har man ikke en saadan alvorlig Mening med sit Lovforslag, da bør man slet ikke komme med det (Hør!), og de, som antage, at der ikke kan komme nogen Lov ud af nærværende Lovforslag, bør derfor stemme imod dets Fremme. Iøvrigt troer jeg, at Regjeringen allerede nu kan antages at have faaet tilstrækkelig Dypfordring ved den her udtalte almindelige Erkjendelse af, at den nærværende Dvaffalveranordning, navnlig i Henseende til Straffebestemmelserne, kunde behøve væsentlige Forandringer.

Tscherning: Spørgsmaalet har nu taget en vis almindelig Skikkelse, idet det nu egentlig dreier sig derom, om den rette Maade til at bringe Regjeringen til at komme med Lovforslag, er at spørge eller handle. Jeg indrømmer meget gjerne, at et Spørgsmaal under mange Omstændigheder kan være en gavnlig Begyndelse, og det kunde gjerne være, at Spørgsmaalet i dette Tilfælde kunde have været den rette Indledning og Begyndelse, fordi at det med Lovforslaget havde mindre Hast, men paa den anden Side er det aldeles vist, at, dersom Forespørgselen skulde have nogen Betydning, saa maa Medlemmernes Ret til,